

végzik. A fejlődés végrehajtója az egyén, a forradalmi gyorsulásban pedig a tömeg. Az egyén cselekedete mindig megfontoltabb, mértéktartó, a tömeg ki-méletlen, féktelen és pusztító hatású. Ez is egyik oka annak, hogy a nyugalmas, változatlan létre beállított polgári gondolkodástól idegen a forradalom, amelynek jogosultságát még akkor sem képes elismerni, ha a fejlődésnek olyan hatalmas kilátásait nyújtotta, mint amit a francia forradalom adott.

Említettük, hogy a fejlődés forradalmi szakasza teljes megújulást jelent. A földtörténeti forradalmakat jelző hegyképződéssel új magaslatok és mélységek, megváltozott térszínek, szárazulatok és tengerek keletkez-

tek. Az emberi történet ismert nagy forradalmi hasonlóan teljes társadalmi és politikai átalakulást eredményeztek. Miként a földtörténetben az állat- és növényvilág egyénei tömegesen pusztultak el s tűntek el örökre az élet színteréről, azonképpen a társadalmi forradalmak során az emberek egyéni élete forog kockán s testben, lélekben megviselten esnek át a megújulást hozó változáson. Az élet azonban halad tovább, mert változás az élet s a tespedés halál! S ha az emberi szemlélet annyira könnyen beletörődik a háborúk halálhozó esztelenségeibe, akkor fokozottabb megértést kell tanusítson az életet hozó forradalom változásaival szemben.

A PHILADELPHIAI Pennsylvania Hospital ritka esetek sorozatáról számol be. Császármetszés segítségével két leánygyermek született egy anyának, akinek két különálló méhe volt és két külön méhcsatornája. Az eddig ismert hasonló esetekben ugyanis legfeljebb az egyik gyermek jött élve a világra. Az ugyan-csak császármetszés útján világra hozott négyes ikreken kívül nevezetes esete a kórháznak az az újszülött, aki az anyaméh helyett a petefészekben fejlődött ki. Ilyen eset körülbelül negyven fordult elő a világtörténelemben, azonban eddig ez alkalommal maradt először életben a gyermek.